

Kristus

Som ett törne och en vind gick han genom världen.
Han strök efter alla vägar,
på alla vatten har han fiskat.
Ord och handlingar var i tjänst hos sagan.

Åren flöt med svett om pannan.
Hans efterföljare böjde knä vid brunnen
slog ihjäl sin nästa för att duka till fest,
ett slags nådens silverpiska kring hans milda tro.

Broar byggdes
källor sinade -
gisselslag och löften på samma tröskel.
Segrare och förlorare och hand på strupen,
belönade slavdrivare
och anonyma brukare av jorden -

Förvaltare stod vid tunnan med dolk i handen,
räckte fram sina krus och blevo ett med myten -
bergspredikan hängdes på tork i kyrkorna,
svumlades om till en blodig massa
som spred liklukt över jorden -

Uppenbarelse och längtan
löven multnar över oasen,
en trappa av förlorade århundraden vindlar förbi . . .
förvandlingen snör av sig skorna
den vita fågeln kan ingen längre nå -

(Ur Vid nattens tröskel 1961)

Öde hus i öde skog

... ingen nöter trappan
ingen rök i skorstenen
i nässelhögen låg barnets sko
förtärd av glömskan

dagen flyr i lånad kärra
tiden red på en svartnad häst

dagar och nätter blev ett med drömme
fyra väggar
grånade tak
fuktiga ansikten i fotoalbumet

afton
skymningen faller som blå snö
mögelsvampen målar nya blommor
på trastapeten
sommardagens vita svindel
kvällens röda aftonsnäcka
tomheten satt på en pall av glömsla
blåste den tysta flöjt som aldrig
kan ordförklaras –

Carl-Emil Englund
(Vid nattens tröskel 1961)

Dags att sova

skymningen
 är den sida av livet
som står natten nära
 jag trivs med mörkret
jag lämnar mina nycklar
 och ser mig om med svaga ögon

 dimmorna närmar sig
vita som ålderdomen
 de skyler alla fel
täcker alla brister
 allt är så ljudlöst
tystnaden näns inte ens sluta ögonlocken

 minuterna är som nertrampat lingonris
det lyser en eld från det tidlösa
 duvan i konungens trädgård
ett vinddrag utan svar
 Fågel Blå och allt du sökte
här är kläderna
 det är dags att sova

Carl Emil Englund
Ur "Vid nattens tröskel" 1961